

Bemærkelsesværdig opsigelse og nyansættelse

Af Erik Schmidt

Da Klaus Majgaard efter 9 måneder som kommunaldirektør i Furesø Kommune i februar opsigde sin stilling, var det én af de mest opsigtsvækkende opsigelser i den offentlige sektor i nyere tid. Alligevel foregik opsigelsen i relativ offentlig upåagtethed. Majgaard, der var en karismatisk formand for hele landets børne- og kulturchefer, var for bare et år siden som børne- og kulturdirektør i Odense én af arkitekterne bag kommunens fremtidsvision for skolerne, som skolerådmand Stina Willumsen (SF) har sat sig for at gennemføre.

Stina Willumsen vil på én gang realisere en radikal skolevision, inkludere flere specialundervisnings elever i de almindelige klasser, forøge antallet af elever i klasserne, fyre lærere og spare massivt hen over flere år. Til at gennemføre denne opgave fik hun for nylig en ny skolechef, Poul Antoniussen, og netop nu har hun fået en ny børne- og kulturdirektør, Jimmy Streit, som blev præsenteret i Fyens Stiftstidende 5. marts. Streit lod gennem dette første interview forstå, at han er en hård direktør.

"Nogle gange er der lidt en tendens til i Odense, at alle skal være hørt. Det har jeg tænkt mig at udfordre," siger Jimmy Streit vel vidende at det kommer til at koste modstand. "Men det tænder mig bare endnu mere."

Odense har altså fået en ny børne- og kulturdirektør, der på forhånd er klar til at udfordre modstandere, ja selve deltagerdemokratiet. Forhåbentlig har den nye direktør andre kvaliteter end det markante kampberedskab.

Det viser sig nemlig, at et skolevæsen fungerer bedst gennem samarbejde. Ikke gennem top-down-styring. Det er hvad "Skolerådet", som er undervisningsministerens særlige rådgiver, fandt ud af ved at studere skoler i Canada.

"Man kommer ingen vegne, hvis man ikke har lærerne med. Det er det klare budskab fra delstaten Ontario i Canada. Her har undervisningsministeriet satset hårdt på at skabe et godt arbejdsklima for lærerne og inddrager samtidig forskere, forældre og lokalsamfundet i alle nye initiativer. (...) Resultatet er, at elevernes resultater har flyttet sig markant opad." Det siger formanden for rådet, Jørgen Søndergaard, ifølge Fagbladet Folkeskolen.

Og hvad med Klaus Majgaard? Hvad siger han nu? Hvorfor var hans opsigelse så bemærkelsesværdig? Det var den, fordi han tog bladet fra munden og kritiserede hele styringen af den offentlige sektor, som han selv har været en central person inden for.

I hans tid som kommunal chef har man "håndteret nogle opgaver på den feje, ansvarsforflygtigende måde", sagde han til Berlingske Tidende. Hvad mener han med det?

Klaus Majgaard mener, det er et problem, at man i det offentlige styrer ved hjælp af såkaldte dobbeltbudskaber og lader de egentlige problemer ende på gulvet - hos lærerne:

"Styr stramt og hold budgetterne, men sørg for, at kvaliteten er upåklagelig. Eller: Ryd op i bureaukratiet, men sørg for at kunne dokumentere alt. I stedet for at (...) skabe klarhed ekspederes dilemmaerne ufordøjet videre (...), så aben i sidste ende havner hos frontmedarbejderen ude blandt borgerne", siger Klaus Majgaard i artiklen.

Man kunne håbe, at den nye direktør har det mod, at han vil lære af andres fejl og lytte til "frontarbejdernes" synspunkter ved at indgå i et reelt samarbejde. Det ønsker jeg held og lykke med.

11.03.2012